

РЕШЕНИЕ

№ 6874

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8005** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] чрез процесуалния му представител-юрисконсулт С. срещу Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за землището на [населено място], район „Б.“-СО /съобщ. в н.р. на ДВ, бр. 11 от 7.02.2012 г./, в частта относно ненанасянето на сграда за енергопроизводство-трансформаторен пост с диспечерски номер 22-155, изграден в ПИ с идентификатор 02659.2293.258 и липсата на вписани в КР данни за собствеността върху тази сграда . В жалбата са наведени подробни съображения за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част, обуславящи отмяната ѝ. Претендират се и направените за производството разноси.

Ответникът-изпълнителният директор на АГКК не депозира писмен отговор по жалбата в 14-дневния срок по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 от АПК .

Писмен отговор по жалбата не депозират и конституираните като заинтересовани страни /ЗС/ в производството по делото-Държавата чрез министъра на регионалното развитие и Министерство на отбраната.

В о.с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят, ответникът и ЗС не се представляват.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен

акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е от заинтересовано лице, доколкото дружеството твърди, че е собственик на процесния обект. То не оспорва заповедта относно площта на ПИ с идентификатор 02659.2293.258, границите и местоположението му, както и че този ПИ е записан като собствен на МО, а оспорва същата, че в същия ПИ не е нанесена в КК сграда за енергопроизводство-трансформаторен пост с диспечерски номер 22-155, която е негова собственост. С оглед на това, въпроса следва ли тази сграда да бъде нанесена в КК и да бъде вписано дружеството като неин собственик в КР, е въпрос по същество, а не по допустимост на жалбата /Определение №3230/7.03.2013 г. по адм.дело №2850/2013 г. на ВАС, II о./ Спазен е и преклузивния 14-дневен срок по чл.49, ал.2 от ЗКИР- жалбата е подадена по пощата на 6.03.2012 г., а оспорената заповед е съобщена в н.р. на ДВ, бр. 11 от 7.02.2012 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Между страните е безспорно от фактическа страна, че [фирма] е новото търговско наименование на [фирма]. /решение № 21 от 29.01.2008г на СГС по ф.д. 6358/ 2000г./ Едноличното търговско дружество с държавно имущество [фирма] е образувано с разпореждане на МС № 46/07.11.1991г , регистрирано по ф.д № 29689/1991г на СГС. Със Заповед № ДВ-123-А от 24.04.2000г на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси е преобразувано [фирма] чрез отделяне на [фирма]. С Решение № 1/27.04.2000г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е регистрирано [фирма]. Страните не спорят и за това, че процесния ТП е вписан в активите на [фирма] /предишното наименование на [фирма]/. С решение № 21/29.01.2008г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е вписана промяна в наименованието на АД, като [фирма] е променено на [фирма]. На последното е издаден лиценз за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004г.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че процесния имот-сграда за енергопроизводство /трафопост/, с диспечерски номер 22-155 е изграден в ПИ с идентификатор 02659.2293.258. В този ПИ няма нанесени в КК сгради и отразени в КР данни за собственост върху тях. ПИ с идентификатор 02659.2293.258 е вписан в КР като собствен на МО. Видно от писмо на ЗС- МО, негов рег.№21-02-294 от 08.10.2013 г., в МО няма информация процесния ПИ да е в управление на ведомството, както и трафопоста, изграден в него.

От графика за извършване на дейностите по изработване на КК и КР за район „Б.”, СО, който е част от заповедта по чл.35, ал.1 от ЗКИР, с което е открито производството, е видно, че служителите от [фирма] е следвало да извършат заснемане на имотните граници и сградите. От данните по преписката и заключението на ВЛ се установи, обаче, че са заснети само границите на ПИ, нанесен в КК с идентификатор 02659.2293.258, но не и процесната сграда, която е изградена в него, което обуславя незаконосъобразността на заповедта, предвид неотразяването на сградата в КК.

Предвид функционалното предназначение на изградената в процесния ПИ сграда с

диспечерски номер 22-155- за енергопроизводство, тя представлява енергиен обект по смисъла на параграф 1 т. 23 от ДР на Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е елемент от съответната разпределителна мрежа. Съгласно параграф 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ, тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Нормативните актове, уреждащи преноса на електрическа енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица. Според установената трайна практика на ВАС по дела, образувани по жалби на [фирма] срещу заповеди по чл.49, ал.1 от ЗКИР-решение № 1354/26.01.2012г по адм.д. № 12927/2011г на ВАС, Р 15386 от 4.12.2012г. по адм. дело № 10323/ 2012г. на II отд на ВАС, Р № 9547 от 2.07.2012г. по адм.д № 12774/ 2011г на ВАС, задължителната законово установена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което се осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието на сградата за енергопроизводство от дружеството-жалбоподател. В производството по Глава пета ЗКИР наред със задълженията на собствениците за доказване правото им на собственост, съществуват и задължения на административния орган за установяване правнорелевантните факти, още повече, че в случая се касае за приложението на императивни законови разпоредби. Въпреки, че дружеството-жалбоподател не е проявило нужната активност в конкретната процедура по изготвяне на КК и КР, /по делото няма данни да е представило пред административния орган документи по чл.38, ал.1 т.3 от ЗКИР/, то неизпълнението на това му задължение не освобождава административния орган от неговото задължение да осигури заснемането на съществуващите сгради и да събере данни за собственика и актовете, които установяват правата му. Още повече, когато правото на собственост на дружество следва от самия закон, а именно от Закона за енергетиката /ЗЕ/. За събирането на данни за собственика, задължения имат, както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент от чл.41, ал.2 и чл.38, ал.1, т.3 от ЗКИР.

Ненанасянето процесната сграда в КК и невписването в КР, че е собственост на [фирма] означава, че ответникът не е изпълнил задълженията си да отрази съществуващото фактическо положение на място и да събере данни за собствеността по предвидените в закона способности, което е съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в ЗКИР и в Наредба №3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, при изработване на кадастралния регистър за имота.

Заповедта, в оспорената ѝ част, е издадена от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност и при спазване на установената писмена, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон-чл.146, т.3 и 4 от АПК и следва да бъде отменена, а делото-върнато като преписка на административния орган за нанасяне в КК на процесната сграда за енергопроизводство - трансформаторен пост с диспечерски номер 22-155, изграден в ПИ с идентификатор 02659.2293.258 и вписването в КР, че е собственост на [фирма].

Предвид изхода на спора и с оглед своевременно направеното искане в жалбата, и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 400 лв., от които 50 лв.- заплатена държавна такса, 200 лева- заплатено възнаграждение за ВЛ и 150 лв.- адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт, в минималния размер съобразно чл. 8 във

връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.143, ал.1 от АПК, чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и чл.8, във вр. с чл.7, ал.1, т.4 и § 2 от ДР на от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма], Заповед №РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за одобряване на КК и КР за землището на [населено място], район „Б.”-СО /съобщ. в н.р. на ДВ, бр. 11 от 7.02.2012 г./, в частта относно ненанасянето на сграда за енергопроизводство-трансформаторен пост с диспечерски номер 22-155, изграден в ПИ с идентификатор 02659.2293.258 и липсата на вписани в КР данни за собствеността върху тази сграда.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на [фирма],[ЕИК] сумата в размер на 400 /четирисотин/ лева, разноски за първоинстанционното производство.

Решението е постановено с участието на заинтересованите страни Държавата чрез министъра на регионалното развитие и Министерство на отбраната.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: